

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M.G.**

skazanego z art. 202 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 30 lipca 2025 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia,

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2025 r., sygn. akt XVII Ka 1012/24, Sąd Ok

rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. Jednocześnie skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, przy czym wniosek ten nie został odrębnie uzasadniony.

Odpowiadając pisemnie na kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wyjątkowość instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia Sąd Najwyższy niejednokrotnie już zwracał uwagę w swoich rozstrzygnięciach, podkreślając iż jako odstępstwo od zasady sformułowanej w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., według której orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia, przyczyną, dla której możliwe jest jej zastosowanie są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić w sytuacji, gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane. Utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie tej instytucji winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa. Zaistniałaby bowiem sytuacja, że skazany odbywałby karę w okolicznościach w których, z racji na

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]